

jaa at ogsaa dette Fiskeri vil lide derunder, idet de ville blive afstaarne deraf. Jeg kan ikke negte, at jeg ved at høre paa de Fremstillinger, der ere givne af dem, der have nogen Sagkundskab, maa bøte mig for de Grunde, der anføres for, at det ikke er nødvendigt, at man bruger denne Massevidde, Vimsfjordsmassevidden, fordi der ellers skal være Fare for, at man ødelægger Angelen, thi naar man betænkter, hvorledes Naturen selv ødelægger Angelen, f. Ex. forrige Aar, da Vandet raadnede, og store Masser døde Fisk kom svømmende i Nærheden af Land, og naar man tillige betænkter, at Fiskene jo i Naturen have større Fjender end i Mennekstene, jaa at Naturen er den største Ødelægger af Fiskeangelen, kan jeg ikke negte, at jaa vidt jeg kan skjønne, vil aldrig Vimsfjordsmassevidden eller overhovedet en mindre Massevidde end den, der bruges i disse Egne, være forenelig med nogetshelst Slags Fiskeri der. Jeg kunde derfor være tilbøielig til ligesom den ærede sidste Taler at søge at faae Loven ændret som af ham anført, men jeg vil tilføie, at selv om man ikke kan opnaa dette, vil jeg for mit Bedkommende sige, at naar galt skal være, maa man hellere tage, hvad man kan faae, haabende paa, at den Retning, som det ærede Medlem repræsenterer, vil vinde saa stærk Tilslutning hos vor Fiskerbefolkning og med Hensyn til Opfattelsen af Fiskeriforhold, at den vil vinde saaledes frem inden 1889, at den Tankgangen da er bleven almindelig, at der slet ingen Fare er ved at bruge den større Massevidde, og at der slet ikke er Tale om, at man ødelægger vort Fiskeri derved. Jeg har ikke havt saa stor Sympathi hidtil for det ærede Medlems Fiskeriopfattelse, thi han er ikke strengt taget sagtyndig ligesaa lidt som jeg, men jeg indrømmer, at han har gjort sig megen Flid for at sætte sig ind i disse Sager, og jeg maa tilstaa, at hans Opfattelse har efterhaanden vundet noget Terrain, jaa at det er muligt, og jeg er næsten tilbøielig til at tro, at det vil komme dertil, at indtil 1889 vil den Opfattelse mere og mere gjøre sig gjældende, at man maa fiske, hvad man vil, hvor man vil, og naar man vil. Det er jo egentlig det, som det ærede Medlem ønsker, og under alle Omstændigheder er jeg overbevist om, at en ensartet Lov, rammende alle Fiskerierne, kan der ikke være Tale om. En saadan Lov gaar aldrig igjennem. Der maa tages store lokale Hensyn. Jeg tvivler ikke om, at for de Egenes Bedkommende, som jeg nærmest repræsenterer, vil aldrig en hynderlig mindre Massevidde — jeg kan godt sige mindre end den, der nu bruges — overhovedet var forenelig med nogetshelst

Fiskeri. Jeg opfordrer det ærede Medlem til, at vi, der jo vistnok have samme Interesser, færdes saa varsomt som muligt, tage det mest Mulige og trøste os til, at denne Sag, som han har været Talsmand for, har saa megen Gyldte i sig selv, at den nok skal seire, selv om vi naae Mindre i Diebliffet, naar Spørgsmaalet foreløbig udsættes til 1889. Som sagt, jeg indrømmer, at skulde det stoppe med 1889, var Meningen den, at hvis man da stod uden Lov, skulde man sætte Vimsfjords-Bestemmelserne i Kraft, kunde det være meget tvivlsomt, om man overhovedet skulde tage Loven. Jeg raader altsaa det ærede Medlem, som har saa varm Interesse for denne Sag, til, at vi nu tage det Beste, vi kunne naae.

Thorup: De sidste Ord af det ærede Medlem, tror jeg, ere fuldstændig rigtige: vi bør tage, hvad vi kunne naae. Det er vist fuldstændig urigtigt, dersom man nu sætter Højesteretsdommen i Kraft, thi det er soleklart, at den Udvikling, som Fiskerestaberne have faaet efter Kristian den 5tes Lov, er gaaet i mange forskjellige Retninger. Og jeg er ogsaa overbevist om, at naar vi naae 1889, og denne Lov ikke mere eksisterer, ville Fiskerierne have faaet en saadan Erfaring, at vi lettere her i Thinget naae Overenskomst om en anden Lov. Det, der egentlig bevægede mig til at forlange Ordet, var de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem her lige over for (Th. Nielsen). Jeg kan ikke se rettere, end at det maa bero paa en meget stor Misforstaaelse, naar han navnlig udtalte, at der ikke kunde være Tale om at bruge „mindre“ Masser end de nuværende; han mente utvivlsomt større Masser. (Th. Nielsen: Ja, det var en Fortalelse.) Jeg vil endvidere gjøre opmærksom paa, at naar han f. Ex. mente, at Sildene vare saa smaa i Veile Fjord, at de ikke kunne fanges med de Fiskerestaber, der bruges i Vimsfjorden, er det en stor Misforstaaelse. Han kan blot reise op til Vimsfjorden, jaa vil han se, at man fanger med de Redstaber en Masse Fiskeangel, som man kjører omkring med i Kjøbstæderne. Jeg er overbevist om, at dersom han fik Vimsfjordsfiskerne derop i Veile Fjord med deres Redstaber, vilde det gaa, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Trier) bemærkede, at de vilde fiske Sildene. Dette ærede Medlems Udtalelser gif forøvrigt i sig indosat Retning. Han mente, at Vimsfjordsredstaberne vare ødelæggende, og gif altsaa ud fra, at Massefiskeriet der er for lille. I det Hele vil jeg sige, at mange af de Udtalelser om Fiskerisaagen, der komme frem baade fra den ene og den anden